

и да го наказвашъ чрезъ слова съ разсужде-
нїе. Обаче, послѣ по нѣколико испытанїа и
совѣты, ако се яви нѣкой не исправенъ,
тогава длженъ си да овлаваши за него
Благочинномъ (а) кой то може да го смирава
спорядъ даденно то мѣ отъ насъ повелѣнїе.

б. На госва, кога не си выканъ, не ходи;
(но и кога идешъ), бѣди на онымъ со всекое
благоговѣнїе, (евлавіе) и не сѣди помного, но
до вечера: а въ кѣрчмы [механы] отнюдъ не ходи.

(а) Благочинный казвасе тоза дѣховно ли-
це, кое то е избрано отъ владыка та, и поста-
влено надъ монастыри те да разгѣдѣва за цер-
ковны те и за дрѣги монастырски работы, та-
кожде да узнава, какво живеатъ калѣгери те и
послѣшницы те: надъ церкви те и надъ всечко
то мїрско дѣховенство, за да разгѣдѣва, совѣр-
шаватъ ли се правила та церковни по порядка
та си, и какво живеатъ попове те, діаконе те
и всички те церковници, а благочинни те за
всечко това и дрѣги нѣкой си работы доня-
сатъ на владыка та, а владыка или самъ разгѣ-
дѣва, ако се яви нѣчто противно, или овлава съ
писменный видъ на дѣховна та Консистерїа, какво
то е въ рѣсїа. И просто: благочинни те могатъ да
се наречатъ протосингели, кои то управлаватъ въ
Турциа вышеказанны те длжности.